

Mętów, dnia 16.11.2017 r.

Sąd Okręgowy

w Lublinie

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń

Powód:

Dawid Wesołowski

reprezentowany przez adw. [REDACTED]

Pozwany:

GLS

reprezentowany przez r.pr. [REDACTED]

Sygn. akt VIII Pa 186/17

Wniosek o wyłączenie sędziego

Na podstawie art. 49 kpc wnoszę o wyłączenie „sędziów” [REDACTED] oraz [REDACTED] od udziału w sprawie sygn. akt VIII Pa 186/17 w postępowaniu apelacyjnym.

Uzasadnienie:

Wyżej wspomniani „sędziowie”, rozpoznawali zażalenie powoda w sprawie VII 246/16. „Sędziowie” Ci oddalili zażalenie powoda dnia 11 lipca 2017 r., twierdząc, że zawarte dowody w postaci umów z agencją pracy tymczasowej w sprawie VII P 298/15 nie uprawniają do istnienia roszczenia. O tyle jest to dziwne, że dowody w postaci umów z agencją pracy znajdują się w aktach sprawy VII P 298/15, które to wpłynęły do sądu 18 lipca, czyli 7 dni po wydaniu postanowienia. „Sędziowie” wypowiadali się co zasadności zabezpieczenia nie mając kontaktu fizycznego z aktami sprawy, w tym z zebranymi tam dowodami. Świadczy to o tym, że w kwestii zasadności wniosku nie decyduje jego merytoryczna wartość, lecz osobiste nastawienie sędziego do strony lub do sprawy. Sędziowie rozpoznając w ten sposób sprawę nie tylko rażąco naruszyli procedurę cywilną, ale także dopuścili się przestępstwa. Takie działanie składu orzekającego świadczy, albo o wyjątkowo niechlujnym wykonywaniu swoich obowiązków (co z resztą jest niemożliwie, sędziowie w Polsce to najwyższej klasy specjaliści, wykonujący swoją pracę z wielkim zaangażowaniem), albo wrogie nastawienie do strony Dawida Wesołowskiego (jest to jedyny racjonalny powód). Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1984 r. II CZ 117/84: Podstawę do wyłączenia sędziego w rozumieniu art. 49 k.p.c. stanowić może również niechętny stosunek sędziego do strony okazywany w toku postępowania.

Należy również odnieść się do orzeczenia SN z dnia 25 listopada 2011 r. II CSK 182/11 (podobnie SA w Białymstoku z dnia 21 października 2016 r. I Aca 461/16), zgodnie z którym okoliczność, że sędzia, który

orzekał już w innych sprawach z udziałem składającego wniosek, nie może być uznana za okoliczność, która w rozumieniu art. 49 kpc mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie (patrz. także SN 7 grudnia 2016 r. II UO 6/16). Powód w pełni zgadza się z twierdzeniami wyżej wymienionych sądów. Samo orzekanie sędziego w innej sprawie nie jest przesłanką do wyłączenia go. Należy zbadać w tym miejscu jak to orzekanie przebiegało, tzn. czy sędzia we wcześniej sprawie prowadził ją w sposób zgodny ze sztuką tj. z godnie z przepisami postępowania, czy ewentualne naruszenia postępowania nie miały charakteru naruszeń rażących, „bijących po oczach”. Jeżeli jednak sędzia prowadził sprawę wcześniejszą w sposób nienależyty, wręcz uwłaczający jego godności sędziowskiej i wypełniając przy tym znamiona przestępstwa czy też wykroczenia dyscyplinarnego, a jego działanie bezpośrednio miało wpływ na wynik rozstrzygnięcia w danej sprawie, to jak najbardziej taka okoliczność uzasadnia jego wyłączenie w sprawie obecnej. Skoro samo zachowanie sędziego zdaniem Sądu Najwyższego może być podstawą do wyłączenia sędziego, tym bardziej taki wniosek jest zasadny w sytuacji rażącego łamania prawa przez sędziego i w ten sposób działania na szerokorozumianą szkodę dla strony. Niewątpliwie z taką sytuacją mamy do czynienia obecnie.

W związku na powyższe, wniosek należy uznać za zasadny.

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO [REDACTED]

Sędziowie:

SSO [REDACTED]

SSR del. do SO [REDACTED]

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 roku w Lublinie
na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Dawida Wesołowskiego**
przeciwko **GLS System Poland Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością**
w Komornikach

o dopuszczenie do pracy i wynagrodzenie

na przedmiocie wniosku powoda o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego
w Lublinie [REDACTED]

od rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód
w Lublinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 września
2017 roku, sygn. akt VII P 246/17

postanawia:
wniosek oddalić.

Sekretarz
Beata Kopycińska

SSO [REDACTED]

SSO [REDACTED]

SSR del. do SO [REDACTED]

UZASADNIENIE

Pismem procesowym z dnia 18 września 2017 roku (data stempla pocztowego) Dawid Wesołowski wniósł o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Lublinie [REDACTED]

[REDACTED] od rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1 września 2017 roku, sygn. akt VII P 246/17. W uzasadnieniu wniosku

wskazał, że wymienieni sędziowie, rozpoznawali zażalenie powoda w niniejszej sprawie i w dniu 11 lipca 2017 roku oddalili je, twierdząc, że przedłożone dowody w postaci umów z agencją pracy tymczasowej w sprawie VII P 298/15 nie uprawdopodobniają istnienia roszczenia. Podniósł, że sędziowie wypowiedzieli się co zasadności zabezpieczenia nie mając kontaktu fizycznego z aktami sprawy, w tym z zebranymi tam dowodami. Świadczy to o tym, że w kwestii zasadności wniosku nie decyduje jego merytoryczna wartość, lecz osobiste nastawienie sędziego do strony lub do sprawy. Dodał, że zachowanie takie poza tym, że wypełnia znamiona przestępstwa z art. 231 k.k., to jest niegodne sędziego i nigdy nie powinno mieć miejsca. W jego ocenie sędziowie objęci wnioskiem w swoich postanowieniach, myślą w prosty sposób, nie rozumiejąc instytucji prawnych takich jak pozorność, czy obejście prawa i skutków z tego wynikających, a być może rozumieją, jednakże brak im umiejętności miękkich, aby wydać postanowienie dotyczące zabezpieczenia, które jest niezmiernie rzadko stosowane w prawie pracy, wyłamując się w ten sposób z szeregu (k. 76 a.s.).

W dniach 13, 20 i 26 września 2017 roku sędziowie Sądu Okręgowego w Lublinie [REDACTED] wyjaśnili, iż nie istnieją okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do ich bezstronności w niniejszej sprawie (k. 97-100 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

W świetle art. 49 k.p.c. Sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Do wyłączenia sędziego w trybie cytowanego przepisu, prócz zastrzeżeń strony odnośnie bezstronności sędziego, konieczne jest również zaistnienie okoliczności mogących prowadzić do powstania obiektywnych i uzasadnionych wątpliwości, co do neutralności sędziego w danej sprawie. O potrzebie wyłączenia sędziego decyduje bowiem ocena, czy dla postronnego i obiektywnego obserwatora zachodzą wystarczające okoliczności, które mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 sierpnia 2008 roku, I ACz 639/08, OSAB z 2008 roku, Nr 2-3, poz. 30).

W ocenie Sądu Okręgowego w Lublinie okoliczności takie nie zaistniały w niniejszej sprawie.

Dla wyjaśnienia charakteru stosunków łączących sędziego ze stroną przepis art. 52 § 2 k.p.c. nakłada na sędziego, którego dotyczy wniosek o wyłączenie, obowiązek złożenia odpowiedniego oświadczenia. Z załączonych

do akt sprawy wyjaśnień sędziów, złożonych w trybie art. 52 § 2 k.p.c., wynika, że nie istnieją okoliczności tego rodzaju, iż mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do ich bezstronności w niniejszej sprawie. Brak jest podstaw do odmowy wiarygodności złożonym wyjaśnieniom. To strona żądająca wyłączenia obowiązana jest wskazać i udowodnić okoliczności, które by podważały wiarygodność oświadczenia sędziego.

W ocenie Sądu Dawid Wesołowski nie przedstawił żadnych dowodów świadczących o stronniczości, czy też wadliwym dokonywaniu czynności w niniejszej sprawie przez sędziów [REDACTED]

[REDACTED] To na nim, jako żądającym wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy spoczywa obowiązek przytoczenia konkretnych okoliczności, na podstawie, których wyraża uzasadnioną obawę braku bezstronności sędziego. Mogą one dotyczyć stosunków pozasądowych istniejących jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego, jak i okoliczności zaistniałych na poszczególnych etapach procesu czy też poszczególnych czynności procesowych.

Zdaniem Sądu Okręgowego przeświadczenie strony, co do tego, że sędzia wykonuje swoje czynności wadliwie, a zwłaszcza nieobiektywnie i wbrew obowiązującym przepisom i nie gwarantuje bezstronności, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenie wydawane przez Sąd przy pomocy środków odwoławczych, a nie przy pomocy wniosku o wyłączenie sędziego. Nie może natomiast poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego wpływać na skład Sądu rozpoznającego sprawę (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 października 1995 roku, sygn. I ACz 309/95, OSA z 1997 roku, Nr 9, poz. 49 i postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1997 roku, III AO 5/97, OSNP z 1997 roku, Nr 24, poz. 502 i z dnia 8 marca 1972 roku, I PZ 9/72, LEX nr 7068). Nadto nie uzasadnia wyłączenia reprezentowana przez sędziego odmienna od poglądu strony ocena prawna (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1976 roku, II CZ 8/76, LEX nr 7802).

Podkreślić należy, że w uzasadnieniu wniosku o wyłączenie sędziego powołać należy konkretne zachowania sędziego świadczące o braku obiektywizmu, które dyskwalifikują sędziego od rozpoznania danej sprawy. Tymczasem zarzuty formułowane przez powoda odnoszą się do kwestii oceny merytorycznej postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 lipca 2017 roku oraz tego, że postanowienie to, niekorzystne dla Dawida Wesołowskiego, został wydane przez sędziów objętych wnioskiem. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że wbrew stanowisku wnioskodawcy sędzia [REDACTED]

[REDAKCYJNE] nie była członkiem składu orzekającego w sprawie VIII Pz 71/17 zakończonej wydaniem postanowienia z dnia 11 lipca 2017 roku. W ocenie Sądu Okręgowego podstawą do wyłączenia sędziego nie stanowi fakt, iż sędzia, którego dotyczy wniosek brał udział w rozpoznaniu innych spraw wnioskodawcy, czy też brał udział w wydawaniu postanowień w innych sprawach dotyczących wnioskodawcy. Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził w wyroku z dnia 25 listopada 2011 roku (II CSK 182/11, LEX nr 1102847), że okoliczność, że sędzia, który orzekał już w innych sprawach z udziałem składającego wniosek, nie może być uznana za okoliczność, która, w rozumieniu art. 49 k.p.c., mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności tego sędziego w danej sprawie (vide również wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 października 2016 roku, I ACa 461/16, LEX nr 2144641). W innym postanowieniu z dnia 7 grudnia 2016 roku Sąd Najwyższy wskazał, że uzasadnienia wniosku o wyłączenie sędziego opieranego na przesłankach przewidzianych w art. 49 k.p.c. nie można konstruować na tezie, że w określonych sprawach sędzia suspecti orzekał w określony sposób, który wnioskodawca ocenia, jako dla niego niekorzystny. Teza taka jest bezpodstawna, a bezpodstawna w sposób oczywisty zwłaszcza wtedy, gdy przegląd spraw z udziałem sędziego objętego wnioskiem jest wybiórczy i przypadkowy oraz oderwany od konkretnych okoliczności poszczególnych spraw (II UO 6/16, LEX nr 2237414)

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji.

SSO [REDAKCYJNE]

SSO [REDAKCYJNE]

SSR del. do SO [REDAKCYJNE]

Na oryginale właściwe podpisy
Zgodność z oryginałem stwierdza:

[Podpis]
Sekretarz
Starszy sekretarz sądowy

Beata Kopycińska

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO [REDACTED]

Sędziowie:

SSO [REDACTED]

SSR del. do SO [REDACTED]

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2017 roku w Lublinie

na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Dawida Wesołowskiego**

przeciwko **GLS System Poland Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Komornikach**

o ustalenie istnienia stosunku pracy, odszkodowanie z tytułu naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu, zadośćuczynienie, przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

w przedmiocie wniosków powoda o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Lublinie [REDACTED] od:

rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia zgłoszonego w toku postępowania w sprawie VIII Pa 186/17 Sądu Okręgowego w Lublinie oraz

rozpoznania sprawy sygn. akt VIII Pa 186/17 Sądu Okręgowego w Lublinie

**postanawia:
wnioski oddalić.**

SSO [REDACTED]

SSO [REDACTED]

SSR del do SO [REDACTED]

UZASADNIENIE

Pismami procesowymi z dnia 16 listopada 2017 roku powód Dawid Wesołowski wniósł o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w Lublinie [REDACTED]

[REDACTED] od rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia zgłoszonego w toku postępowania w sprawie VIII Pa 186/17 Sądu Okręgowego w Lublinie oraz od rozpoznania sprawy sygn. akt VIII Pa 186/17 Sądu Okręgowego w Lublinie.

W uzasadnieniu obu wniosków powód wskazał, że wspomniani „sędziowie”, rozpoznawali jego zażalenie w sprawie VII 246/16 i je oddalili twierdząc, że zawarte dowody w postaci umów z agencją pracy tymczasowej w sprawie VII P 298/15 nie uprawdopodobniają istnienia roszczenia. Podniósł, że dowody w postaci umów z agencją pracy znajdują się w aktach sprawy VII P 298/15, które to wpłynęły do sądu 18 lipca, czyli 7 dni po wydaniu postanowienia. W ocenie powoda „sędziowie” wypowiadali się, co zasadności zabezpieczenia nie mając kontaktu fizycznego z aktami sprawy, w tym z zebranymi tam dowodami. Świadczy to o tym, że w kwestii zasadności wniosku nie decyduje jego merytoryczna wartość, lecz osobiste nastawienie sędziego do strony lub do sprawy. Sędziowie rozpoznając w ten sposób sprawę nie tylko rażąco naruszyli procedurę cywilną, ale także dopuścili się przestępstwa. Takie działanie składu orzekającego świadczy, albo o wyjątkowo niechlujnym wykonywaniu swoich obowiązków (co z resztą jest niemożliwie, sędziowie w Polsce to najwyższej klasy specjaliści, wykonujący swoją pracę z wielkim zaangażowaniem), albo wrogie nastawienie do strony Dawida Wesołowskiego (jest to jedyny racjonalny powód) (k. 905 i 918 a.s.).

W dniach 5 i 7 grudnia 2017 roku sędziowie Sądu Okręgowego w Lublinie [REDAKTURA] wyjaśnili, iż nie istnieją okoliczności mogące wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do ich bezstronności w niniejszej sprawie (k. 910-912 a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

W świetle art. 49 k.p.c. Sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Do wyłączenia sędziego w trybie cytowanego przepisu, prócz zastrzeżeń strony odnośnie bezstronności sędziego, konieczne jest również zaistnienie okoliczności mogących prowadzić do powstania obiektywnych i uzasadnionych wątpliwości, co do neutralności sędziego w danej sprawie. O potrzebie wyłączenia sędziego decyduje bowiem ocena, czy dla postronnego i obiektywnego obserwatora zachodzą wystarczające okoliczności, które mogą budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 13 sierpnia 2008 roku, I ACz 639/08, OSAB z 2008 roku, Nr 2-3, poz. 30).

W ocenie Sądu Okręgowego w Lublinie okoliczności takie nie zaistniały w niniejszej sprawie.

Dla wyjaśnienia charakteru stosunków łączących sędziego ze stroną przepis art. 52 § 2 k.p.c. nakłada na sędziego, którego dotyczy wniosek o wyłączenie, obowiązek złożenia odpowiedniego oświadczenia. Z załączonych do akt sprawy wyjaśnień sędziów, złożonych w trybie art. 52 § 2 k.p.c., wynika, że nie istnieją okoliczności tego rodzaju, iż mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do ich bezstronności w niniejszej sprawie. Brak jest podstaw do odmowy wiarygodności złożonym wyjaśnieniom. To strona żądająca

wyłączenia obowiązana jest wskazać i udowodnić okoliczności, które by podważały wiarygodność oświadczenia sędziego.

Faktem jest, że za okoliczność uzasadniającą wątpliwości, co do bezstronności należy uznać rodzaj emocjonalnego zaangażowania sędziego/biegłego w odniesieniu do strony postępowania sądowego bądź jej przedstawiciela. Wskazuje się na przykłady relacji, mogących ewentualnie uzasadniać wątpliwości co do bezstronności w konkretnej sprawie, a są to przyjaźń, nienawiść, więź rodzinna, powiązania majątkowe, gospodarcze, jak również ujawniona niechęć lub sympatia do strony albo faworyzowanie jednej ze stron kosztem drugiej (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 2 października 2014 roku I ACa 342/14, LEX nr 1544871). To właśnie niechęć i wrogie nastawienie względem niego zarzuca powód sędziom Sądu Okręgowego w Lublinie objętym wnioskiem o wyłączenie. Niechęci lub wrogiego nastawienia do jego osoby powód upatruje w niekorzystnym dla niego rozstrzygnięciu zażalenia oraz rozpoznaniu zażalenia bez faktycznej styczności z materiałem dowodowym, co według niego jest przestępstwem

W ocenie Sądu powód nie przedstawił jednak żadnych dowodów świadczących o stronniczości, czy też wadliwym dokonywaniu czynności w niniejszej sprawie przez sędziów [REDAKCYJNA]. To na nim, jako żądającym wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy spoczywa obowiązek przytoczenia konkretnych okoliczności, na podstawie, których wyraża uzasadnioną obawę braku bezstronności sędziego. Mogą one dotyczyć stosunków pozasądowych istniejących jeszcze przed wszczęciem postępowania sądowego, jak i okoliczności zaistniałych na poszczególnych etapach procesu czy też poszczególnych czynności procesowych.

Subiektywne przeświadczenie strony, co do tego, że sędzia wykonuje swoje czynności wadliwie, a zwłaszcza nieobiektywnie i wbrew obowiązującym przepisom i nie gwarantuje bezstronności, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 20 października 1995 roku, sygn. I ACz 309/95, OSA z 1997 roku, Nr 9, poz. 49 i postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1997 roku, III AO 5/97, OSNP z 1997 roku, Nr 24, poz. 502 i z dnia 8 marca 1972 roku, I PZ 9/72, LEX nr 7068). Za tylko subiektywne przeświadczenie należy uznać twierdzenia powoda o rzekomej niechęci sędziów [REDAKCYJNA] oraz [REDAKCYJNA] do jego osoby.

W uzasadnieniu wniosku o wyłączenie sędziego powołać należy konkretne zachowania sędziego świadczące o braku obiektywizmu, które dyskwalifikują sędziego od rozpoznania danej sprawy. Powód zaś skupia się na merytorycznej ocenie postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 11 lipca 2017 roku oraz tego, że postanowienie to, niekorzystne dla Dawida Wesołowskiego, został wydane przez sędziów objętych wnioskiem. Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził w postanowieniu z dnia 7 grudnia 2016

roku, że uzasadnienia wniosku o wyłączenie sędziego opieranego na przesłankach przewidzianych w art. 49 k.p.c. nie można konstruować na tezie, że w określonych sprawach sędzia suspecti orzekał w określony sposób, który wnioskodawca ocenia, jako dla niego niekorzystny. Teza taka jest bezpodstawna, a bezpodstawna w sposób oczywisty zwłaszcza wtedy, gdy przegląd spraw z udziałem sędziego objętego wnioskiem jest wybiórczy i przypadkowy oraz oderwany od konkretnych okoliczności poszczególnych spraw (II UO 6/16, LEX nr 2237414). Co istotne zupełnie bezpodstawne są twierdzenia powoda o rażącym naruszeniu przez sędziów procedury cywilnej, czy wręcz dopuszczeniu się przestępstwa przy okazji rozpoznawania jego zażalenia.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji.

Beata Kopycińska